

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobce: **M. G.** zastoupený opatrovníkem Organizací pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9 a Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2008, č. j. 47 Az 39/2008 - 42,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2008, č. j. 47 Az 39/2008 - 42, byla zamítnuta žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 3. 3. 2008, č. j. OAM - 153/LE - 05 - 05 - 2008, kterým byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“).

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s. V kasační stížnosti namítal, že ministerstvo při svém rozhodování nezohlednilo politickou a bezpečnostní situaci v Turecku a neopatřilo si dostatek podkladů, které by osvědčily, že mu v případě návratu do Turecka hrozí nebezpečí pronásledování státními orgány, neboť je příslušníkem kurdské menšiny. Pokud až u ústního jednání uvedl nové skutečnosti, stalo se to proto, že pohovor v průběhu správního řízení byl veden v atmosféře strachu a stěžovatel se obával velkého množství policistů, vzhledem ke svým zkušenostem z výsledků v Turecku, kde ho pravidelně bili. Propadal proto strachu, jednal iracionálně a nedokázal adekvátně argumentovat. Krajský soud pak dostatečným způsobem nezkoumal rozhodnutí ministerstva, pokud mu neudělilo azyl z humanitárních důvodů. Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že kasační stížnost podal zástupce stěžovatele advokát Mgr. Marek Sedlák, v níž uvedl, že stěžovatel je toho času v Příjímacím středisku

při mezinárodním letišti - středisko Velké Přílepy. Podle databáze Ministerstva vnitra byl stěžovatel naposledy hlášen k pobytu na adrese Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí, odkud dne 23. 7. 2008 odešel a jeho další pobyt není znám. Ředitelství služby cizinecké policie krajskému soudu sdělilo, že stěžovatel má vydané vízum za účelem strpění platné od 19. 8. 2008 do 18. 8. 2009 a poslední evidovaná adresa jeho pobytu je N. K. X, N., okres K. V. Krajský soud na tuto adresu stěžovateli doručoval usnesení ze dne 7. 11. 2008, č. j. 47 Az 39/2008 - 65, ale podle záznamu pošty na doručence se stěžovatel z uvedené adresy odstěhoval. Z evidence Ministerstva vnitra bylo dne 27. 11. 2008 krajským soudem zjištěno, že jeho další pobyt z evidence není znám. Krajský soud proto usnesením ze dne 12. 12. 2008, č. j. 47 Az 39/2008 - 70, ustanovil stěžovateli opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům. Ředitelství služby cizinecké policie poté přípisem ze dne 9. 1. 2009 Nejvyššímu správnímu soudu sdělilo, že stěžovatel má vydané vízum za účelem strpění platné od 19. 8. 2008 do 18. 8. 2009 a poslední evidovaná adresa jeho pobytu je N. K. X, N., okres K. V.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Podle ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

Úkony krajského soudu provedenými po podání kasační stížnosti bylo jednoznačně zjištěno, že se stěžovatel nezdržuje v místě pobytu hlášeném podle zákona o azylu (nezdržuje se ani v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, odkud dne 23. 7. 2008 odešel neznámo kam, ani na poslední evidované adrese jeho pobytu N. K. X, N., okres K. V.). Ani dotaz Nejvyššího správního soudu na Ředitelství služby cizinecké policie, evidenční odbor ohledně místa současného pobytu stěžovatele nevedl ke zjištění místa pobytu stěžovatele.

Protože možné zjistit místo pobytu stěžovatele v České republice, jsou proto dány podmínky pro zastavení řízení uvedené v ustanovení § 33 písm. b) zákona o azylu. Nejvyšší správní soud proto řízení podle ustanovení § 47 písm. c) za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2009

JUDr. Eliška Cihlářová.
předsedkyně senátu

